„Eesti Lihaeksport". Või väljavedu on koondatud P. K. „Võiekspordi" ja munade viim „Eesti Munaekspordi" kätte vahetalituskulude kärpimise eesmärgiga ja paremate hindade saamiseks välisturgudel. Et ka linaeksportööride arv on määratud vaid neljale, siis on meie põllumajanduslik tööstus ja kaubandus väljaveo suhtes peaaegu täiel rindel monopoli-ettevõtete käes. Need ümberkorraldused on nõudnud riigi raha laenude kujul ja saavad ühistegelise ilme sisuliselt jälle tagasi siis, kui neisse ettevõtteisse paigutatud kapital on asendatud põllumeeste osamaksudega. Mainitud korraldused teostati suuremas osas 1937. a. esimesel veerandil.

Eesti majanduse industrialiseerimisprotsess, mis sai alguse juba 1936. a. ja temporikkalt kestis 1937. a., on juba esile kutsunud mõningaid struktuurilise muudatuse nähtusi meie majanduses. Esijoones on see leidnud avaldumist tööstustööliste arvu tõusus, mille tulemusel põllumajanduses möödunud suvel oli tunda tööliste nappust ja mispärast esmakordselt iseseisvuse jooksul toodi Eestisse välistöölisi, seekord Poolast 700 inimese ümber, kelledest osa läks tööle ka põlevkivitööstusse.

Töötajate arv tööstustes.
(12 kuu keskmised.)

	Suurtööstus	Kesktööstus	K o k k u	% 1923 = 100
1937. a.	43.004	8.686	51.690	147,6
1936. a.	37.181	7.911	45.092	128,7
1935. a.	32.425	5.572	34.818	99,4
1932. a.	25.404	4.541	29.945	85,5
1923. a.	32.057	2.974	35.031	100

Võrreldes 1935. aastaga on töötajate arv tööstustes tõusnud 16.872 inimese võrra, missugune summa Eesti rahva üldarvu viimase kümne aasta suurenemise ületab 1670 inimesega, mis vastab Narva-Jõesuu elanike arvule.

Rahva üldarv Eestis 1. jaan. 1937. a. oli 1.130.143 ja 1. jaan. 1928. a. 1.114.941, juurdekasv seega 15.202 isikut. Väljudes 1923. a. tasemest, on töötajate arv tööstustes tõusnud ligi 50% ulatuses

Suurtööstuse toodangu brutoväärtus 1923. aastal oli 84,6 (netoväärtus 36,3) milj. kr., 1937. a. aga juba ca 162,0 (80,0) milj. kr. Kui sellele lisandada veel järgmist: tööstusalade toodangu väärtus kogu toot-

Eesti kroonika 1937, lk. 44